

[Miljøministeren]

tryk kvalitet og store oplagstal, benyttes trykmetoden dybtryk, der anvendes til trykning af ugeblade og nogle reklametryksager.

Toluen bruges som opløsningsmiddel i de farver, der anvendes til dybtryk. Størstedelen af opløsningsmidlet fordampes under selve trykprocessen, men rester herfra fordampes først senere under viderebehandling af tryksagen og den efterfølgende distribution.

Miljøstyrelsen har i 1991-92 fået gennemført en undersøgelse og udredning om dette problem. Rapporten forventes at ligge færdigtrykt september 1993.

Undersøgelsen viser, at der i reklametryksager findes ca. 900 mg/kg og i ugeblade ca. 400 mg/kg toluen, som kan fordampe. Forskellen skyldes en højere farvedækning i tryksager end i ugeblade.

Udredningen påpeger, at alle dybtrykte reklametryksager i dag produceres i udlandet, hvorfor forudsætningerne for et eventuelt myndighedskrav om maksimalt toluenindhold i tryksager dels må være, at den sker i EF-regi, og dels at der findes en standardiseret og anerkendt metode til at bestemme restindholdet af toluen i tryksager.

Udredningen viser desuden, at toluen-emissionen fra tryksager og ugeblade til det ydre miljø er meget lille sammenlignet med andre kilder, og at påvirkningen af den almindelige forbruger er begrænset. Der er derfor ikke baggrund for indgreb i medfør af kemikalieloven eller miljøbeskyttelsesloven.

Udredningen påpeger endvidere, at der kan være arbejdsmiljømæssige problemer for personer, der opholder sig/arbejder i lokaler med store mængder dybtrykte tryksager.«

Jeg har forelagt dette arbejdsmiljømæssige spørgsmål for arbejdsministeren, der igen har forelagt det for Direktoratet for Arbejdstilsynet, hvis svar arbejdsministeren henholder sig til:

»Det er generelt ikke praksis at nedlægge forbud mod brugen af farlige stoffer i Danmark. I stedet stilles der krav om substitution med mindre farlige stoffer eller alternativt strenge krav til forholdsregler ved brug af stoffer og materialer, således at de beskæftigede ikke udsættes for en sundhedsskadelig eller unødig påvirkning.

I det omtalte tilfælde hos postvæsenet er der ikke lovgivningsmæssig hjemmel til at anmode postvæsenets leverandører om at substituere toluen med andre stoffer, men postvæsenet har

som arbejdsgiver en forpligtelse til at sikre sine ansatte mod sundhedsskadelig påvirkning fra toluenen.

Postvæsenet har i længere tid været klar over problemerne med adresseløse forsendelser og har diskuteret løsninger med Direktoratet for Arbejdstilsynet. Direktoratet finder, at de tiltag, som postvæsenet har oplyst at have iværksat, herunder lokaleudsugning på posthuse samt beluftning af forsendelser, burde medføre, at arbejdet kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarligt.«

Spm. nr. S 1016

Til *sundhedsministeren* (22/6 93) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren tage skridt til, at det stof, der i de glittede reklametryksager fremkalder sygdom hos ansatte i postvæsenet, omgående fjernes?«

Begrundelse

Spørgeren finder det fuldstændig uacceptabelt, at nogle i forvejen intetsigende reklame-tryksager skal være årsag til nedbrydning af menneskers helbred.

Forbrugere, der ikke har frasagt sig modtagelse af disse sundhedsfarlige tryksager, bliver altså indirekte medskyldige, hvilket er fuldstændig vanvittigt.

Svar (5/7 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Spørgsmålet er i en enslydende form samtidig stillet til industriministeren og miljøministeren.

Jeg er bekendt med den samlede besvarelse af spørgsmålet, som foreligger fra miljøministeren, og skal henvise hertil.

Spm. nr. S 1017

Til *industriministeren* (22/6 93) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren tage skridt til, at det stof, der i de glittede reklametryksager fremkalder sygdom hos ansatte i postvæsenet, omgående fjernes?«